

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1655

§. 135. Peccauī , tradens sanguinem justum. v. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

atque etiam ne quid possideam unquam de mammona iniquitatis, aut red-
dam statim cum cognouero, & quidem cum Zachæo potius quadruplum,
ne ideo puniendus reseruet in futuro, aut si læsi quempiam sine in fama sine
bonis fortunæ pœnitenti corde & humiliato restituam, & veniam deprecet
in tempore, ne clamor eorum veniat ad aures Domini Sabaoth me accu-
sans de iniustitia facta, & iniuria, meque tandem conscientia mea reum ac-
cuset & condemnet.

§. 135. *Peccavi, tradens sanguinem iustum. v. 4.*

Ecce pœnitentia, Ecce confessio, Ecce causa mouens pœnitentiæ tra-
dens sanguinem iustum; omnia bene, omnia sanctè, si ex corde vere contrito
& humiliato processisset hæc confessio verbum *peccavi*, si vere voluisset Iudas
non fecisse, quod fecit, ex corde sincero erga Deum solum, cumq; offensum,
certe actus contritionis, restitutionis & confessionis fuisset celeberrimus: sed
non fuit pœnitentiæ ex corde sincero & contrito de offenso Deo, magis vero
subdola, se, & sui utilitatem, & conseruationem & honorem intendens: alias
impossibile puto fuisse quin accepisset gratiam & misericordiam, veniamq;
omnium scelerum ab eo qui nos omnes quotidie vocat ad pœnitentiam,
clamore valido per semetipsum, per Prophetas suos & Apostolos dicens:
Matt. 11. 8. *Venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis & ego reficiam vos.* Et
Ezech. 18. *Si impius egerit pœnitentiam omnium iniquitatum eius non recordabor am-
plius, visio ego nolo mortem peccatoris, sed ut conuertatur & viuat.* Et Matth. 4. *Pœ-
nitentiam agite, appropinquabit enim regnum cœlorum, & cum comminatione
quidem, nisi pœnitentiam, hoc est, veram ut decet Christianam hominem,
dignamque egeritis, omnes simul peribitis.*

Quia ergo Iudas Ischariotes pœnitentiam quidem egit, & non secun-
dum quod decet verum pœnitentem, ex motiuo scilicet supernaturali,
de offenso Deo, & cum spe veniæ, ideo periit & æternum periit.

O Verax hominū amator qui neminem vis perire, sed conuertere omnes
& ad veritatis agnitionem venire: obsecro te ex intimis cordis mei, re-
spice me oculis misericordiæ (sicut respexisti Petrū, Magdalenam, Matthæ-
um, pluresque alios quos fortiter valde à via iniquitatis abstractos ad singu-
larem tuam pertraxisti dilectionem,) ut radij diuinæ lucis tuæ, in obscurum
animæ meæ fundum lucere queant, ut sic immensam vilitatem, vitiositatem,
peccatorum immensitatem, perspicuè cognoscam, adeoque in proprijs o-
culis nihili fiam, & tam me profunde humiliem coram te & hominibus unj-
uersis, quam & mihi possibile & tibi gratum ac placitum est, tantam tamque
veram pœnitentiam ob te solum offensum agam quotidie, cum tanta sub-

missione spiritus & lacrimarum imbre, ut gratiam tuam non amitam cum Iuda Ischariothe, sed eam acquiram magis ac magis in remissionem peccatorum omnium & vitam æternam, Amen.

§. 136. Tradens sanguinem iustum. v. 4.

Forma peccati Iudæ fuit Traditio sanguinis iusti, ex propria confessione, quæ & causa fuit desperationis. vere enim pœnitere noluit & veniam precari ab eo, quem offendit Deum, quem & sibi præsentem habebat in domo Pilatæ secundum impœnitens cor suum toties monitus, *thesaurizavit ergo sibi thesaurum suum*, hinc de Dei misericordia desperavit, cum Cain fraticida, in fide errando nolens cum Petro se humiliare, & Zachæo & publicano agnoscendo & Deum & gravitatem peccati veniam petendo, eligens potius mori quam confusionem pari in mundo, & æternaliter perire in inferno, quam misericordiam pœnitendo adipisci, nec sine dispensatione Dei, ut hoc facti Christi innocentiam principibus contestaretur, ipsosque emptores de iniquo contractu argueret atque totum mundum à scandalo liberaret, exemplumque esset principibus Sacerdotum, qui Christum gentibus iam tradiderant, nisi Deum agnoscerent, & veniam ab ipso peterent, perituros cum ipso miserabiliter, uti factum esse historiæ testantur.

Domine peccator sum maximus & multoties tradi te, & sanguinem tuum vendidi ad flagellandum, colaphizandum, spinis coronandum & crucifigendum per peccata, heu nimis multa & magna nimis, doleo & confiteor coram te & sanctis tuis totoque mundo, & cupio veniam à te cum lacrimis vere contrito & humiliato corde, nunc & semper & maxime in hora mortis meæ, nunc & pro tunc, ne subito præoccupatus morte non paratus inueniar: da igitur hanc gratiam, ut non maneam obstinatus in peccatis cum Iuda, aut de tua misericordia diffidam cum Cain, sed semper cum Petro recurram ad tuam piam misericordiam & gratiam, eam implorando pœnitenti corde.

§. 137. At illi dixerunt: quid ad nos. v. 4.

Attendite, ô Iudæorum principes, & considerate, quid loquamini; hic Iudas fatetur culpam suam de Christo innocente male tradito, fatetur & ipsum iustum, & dicitis: *quid ad nos?* nonne estis Iudices constituti, ut secundum legem & æquitatem iudicetis populum, malos perdati, bonos conservetis: istos puniatis, hos præmio afficiatis juxta meritum; videtis ergo &

audientes